

Sygnatura akt VI Ka 73/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **4 lutego 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Grażyna Tokarczyk

Sędziowie Dariusz Prażmowski

del. Piotr Pawlik

Protokolant Barbara Szkabarnicka

po rozpoznaniu w dniach:

13.03.2019r., 22.10.2019r., 25.11.2019r. i 28.01.2020 r.

przy udziale Mariusza Jeziorskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej w C.

sprawy

1. **P. S. zd. B.** ur. (...) w K.

córki J. i A.

oskarżonej z art. 204 § 1 i 2 kk przy zast. art. 12 kk, art. 286 § 1 kk;

2. **D. S.** ur. (...) w C.

syna R. i J.

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 64 § 1 kk, art. 204 § 1 i 2 kk przy zast. art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

3. **A. W.** ur. (...) w Ś.

syna M. i M.

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 64 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 270 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego i obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 3 października 2018 r. sygnatura akt II K 33/18

na podstawie art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 633 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że

a) w punkcie 1 w zakresie czynu zarzucanego P. S. zd. B. w punkcie I oraz w punkcie 7 w zakresie czynu zarzucanego D. S. w punkcie VI ustalając, że z popełnionego przestępstwa oskarżeni osiągnęli korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 1.000 zł,

b) w punkcie 2 w zakresie czynów zarzucanych P. S. zd. B. w punktach II, III i IV, w punkcie 4 w zakresie czynów zarzucanych D. S. w punktach I, II i III oraz w punkcie 9 A. W. w zakresie czynów zarzucanych w punktach I, II i III ustala, że

- w dniu 18 marca 2015 roku w Ś. działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu przedstawiciela (...) S.A. w błąd co do osoby beneficjenta i zamiaru spłaty pożyczki doprowadzili (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pożyczki gotówkowej w kwocie 2000 zł,

przy czym D. S. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z 19 czerwca 2009 roku, sygn. akt II K 95/09 na karę 2 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk, którą odbył w okresie od 17.10.2008 r. do 17.10.2008 r., od 18.10.2008 r. do 18.10.2008 r. i od 12.05.2010 r. do 10.05.2012 r.,

a A. W. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z 18 kwietnia 2011 r., sygn. akt 402/09 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, która odbył w ramach kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chorzowie z 30 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 106/12, w okresie od 06.03.2006 r. do 22.09.2006 r. i od 23.10.2006 r. do 25.10.2006 r. i od 10.07.2009 r. do 29.11.2012 r.,

czym P. S. wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk, zaś D. S. i A. W. wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

- w dniu 19 marca 2015 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu przedstawiciela (...) w błąd co do osoby beneficjenta i zamiaru spłaty pożyczki doprowadzili (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pożyczki gotówkowej w kwocie 1000 zł,

przy czym D. S. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z 19 czerwca 2009 roku, sygn. akt II K 95/09 na karę 2 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk, którą odbył w okresie od 17.10.2008 r. do 17.10.2008 r., od 18.10.2008 r. do 18.10.2008 r. i od 12.05.2010 r. do 10.05.2012 r.,

a A. W. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z 18 kwietnia 2011 r., sygn. akt 402/09 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, która odbył w ramach kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chorzowie z 30 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 106/12, w okresie od 06.03.2006 r. do 22.09.2006 r. i od 23.10.2006 r. do 25.10.2006 r. i od 10.07.2009 r. do 29.11.2012 r.,

czym P. S. wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk, zaś D. S. i A. W. wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

- w dniu 23 marca 2015 roku w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu przedstawiciela (...) S.A. w błąd co do osoby beneficjenta i zamiaru spłaty pożyczki doprowadzili (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pożyczki gotówkowej w kwocie 6100 zł,

przy czym D. S. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z 19 czerwca 2009 roku, sygn. akt II K 95/09 na karę 2 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 280 § 1 kk i art.

157 § 2 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk, którą odbył w okresie od 17.10.2008 r. do 17.10.2008 r., od 18.10.2008 r. do 18.10.2008 r. i od 12.05.2010 r. do 10.05.2012 r.,

a A. W. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z 18 kwietnia 2011 r., sygn. akt 402/09 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, która odbył w ramach kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chorzowie z 30 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 106/12, w okresie od 06.03.2006 r. do 22.09.2006 r. i od 23.10.2006 r. do 25.10.2006 r. i od 10.07.2009 r. do 29.11.2012 r.,

czym P. S. wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk, zaś D. S. i A. W. wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

c) uchyla rozstrzygnięcia z punktów 14, 15 i 16,

d) na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych P. S. zd. B. i D. S. na rzecz Skarbu Państwa przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa z art. 204 § 2 kk po 500 zł (pięćset złotych) od każdego z oskarżonych;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. G. i adw. M. J. (2) kwoty po 826,50 zł (osiemset dwadzieścia sześć złotych i pięćdziesiąt sześć groszy) obejmujące kwoty po 154,56 zł (sto pięćdziesiąt cztery złote i pięćdziesiąt sześć groszy) podatku od towarów i usług, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonych D. S. i A. W. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

4. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze:

- od P. S. zd. B. w kwocie 614,14 zł (sześćset czternaście złotych i czternaście groszy),

- od D. S. w kwocie 1532,58 zł (jeden tysiąc pięćset trzydzieści dwa złote i pięćdziesiąt osiem groszy),

i obciąża tych oskarżonych opłatami za II instancję:

- P. S. zd. B. w kwocie 300 zł (trzysta złotych),

- D. S. w kwocie 400 zł (czteryście złotych);

5. zwalnia oskarżonego A. W. od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 73/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	5	
1CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z 3 października 2018 roku sygn. akt II K 33/18

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**0.12.1. Ustalenie faktów**

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	P. S. zd. B., D. S., A. W.	zachowana zdolność R. S. do należytego pojmowania przedsiębranego działania w czasie czynów, które miały być popełnione na jego szkodę oraz zachowana zdolność postrzegania i odtwarzania swoich spostrzeżeń w chwili składania zeznań w postępowaniu przygotowawczym i sądowym	opinia sądowo-lekarska	2307- 2319
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	D. S., P. S. zd. B.	S. B. (1) w okresie zarzutu popełnienia przez oskarżonych przestępstwa z art. 204 § 2 kk pozostawała w	zeznania D. Ł.	2389

		związku i zamieszkiwała z D. L. (Ł.) w S.	
--	--	---	--

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1.	opinia sądowo- lekarska	Biegli lekarze neurolog i psychiatra po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną R. S. oraz przeprowadzeniu badania świadka, a także po zapoznaniu z aktami sprawy w szczególności w zakresie składania przez świadka zeznań, wydali opinię jasną, pełną i pozbawioną wewnętrznych sprzeczności.

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
2.1.2.1.	zeznania D. Ł.	Świadek zaprzeczył znajomości z oskarżonymi, jak i z S. B. (2) obecnie B., a brak jest podstaw do kwestionowania prawdziwości twierdzeń świadka. Z tezy dowodowej przedstawionej przez oskarżonego D. S. wynikać miało, że w okresie objętym zarzutem wymieniona miała

zamieszkiwać ze świadkiem i jedynie odwiedzać oskarżonych w ich mieszkaniu. Przeczą temu nie tylko krótkie zeznania świadka, ale relacje wszystkich osobowych źródeł dowodowych zgromadzone dotychczas w toku kilkuletniego już postępowania. Oskarżeni nigdy nie wspominali o powyższej sytuacji, a potwierdzali zarówno wynajęcie mieszkania przy ul. (...) obecnie B., jak i to, że w pewnym okresie zamieszkiwała wraz z nimi. Jeżeli miałyby mieszkać ze świadkiem oskarżeni od początku na tę okoliczność wskazywaliby, tym bardziej, że już w postępowaniu przygotowawczym ich zdecydowana postawa oraz przedstawiane dowody wykluczyły szereg okoliczności przedstawianych przez S. B. (1), w tym przetrzymywanie, czy stosowanie przemocy fizycznej, co wprost wynika z zakresu zaskarżenia, a czego zdaje się oskarżony wnioskujący o przeprowadzenie dowodu nie zauważył. Nie przystaje do zasad logiki twierdzenie, jakoby oskarżony zgłaszał już wcześniej istnienie świadka, skoro mimo kierowania również pisemnych wniosków nigdy takiego nie sprecyzował ani on, ani jego obecna żona, zachowując bierność również przed sądem I instancji. O nieprawdziwości twierdzeń oskarżonego przekonuje też błędne wskazanie brzmienia nazwiska świadka (...), podczas, gdy świadek nosi nazwisko Ł.. Skoro miał on bywać u oskarżonych w mieszkaniu niewątpliwie takiego błędu oskarżony by nie zrobił, tym bardziej, że wypowiedanie nazwiska przez (...) jest trudniejsze dykcyjnie niż (...), co zwracałoby uwagę.

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>obrońca z urzędu oskarżonego D. S. zarzucił:</p> <ul style="list-style-type: none"> - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na przyjęciu błędnego założenia, że oskarżony D. S. dopuścił się zarzucanych mu przestępstw, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje ku temu podstaw - obrazę przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj.: art. 7 kpk poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie w istocie dowolnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, nie uwzględniającej wszystkich dowodów i ich wzajemnego związku, art. 410 kpk, art. 167 kpk w zw. z art. 366 §1 kpk poprzez nie przeprowadzenie postępowania dowodowego, mimo ciążącego na organie procesowym obowiązku przeprowadzania dowodów z urzędu oraz niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Niezdolność osoby rozporządzającej mieniem do należytego pojmowania przedsiębranego działania może wynikać z braku odpowiedniego		

rozwoju psychicznego, niedostatecznej socjalizacji osoby, młodego wieku, upośledzenia umysłowego, zarówno takiego, które wyłącza zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem, jak i prowadzącego jedynie do ograniczenia tej zdolności. Wystarczy, jeśli zostanie ustalone, że w czasie rozporządzenia mieniem osoba dokonująca tej czynności nie zdawała sobie sprawy z tego, jaką czynność prawną zawiera i jakie skutki prawne lub ekonomiczne wynikają lub mogą wynikać z tej czynności (Zoll A. (red.), Barczak-Oplustil A., Bielski M., Bogdan G., Ćwiakalski Z., Dąbrowska-Kardas M., Kardas P., Majewski J., Raglewski J., Szewczyk M., Wróbel W. Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278–363, WK, 2016). W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że stan zdrowia R. S. sugerował, iż świadek mógł mieć problemy nie tylko z zachowaniem zdolności postrzegania i relacjonowania spostrzeżeń, ale również do pojmowania przedsiębranego działania. Równocześnie jednak jego relacje procesowe składane w początkowej fazie postępowania cechowała logiczność i znajdowały wsparcie w nie budzących wątpliwości okolicznościach zawierania umów objętych zarzutami. Co więcej, gdy chodzi o pożyczkę w (...) świadek "oszukiwał" oskarżonych podpisując umowę na uruchomienie kredytu 6.400 zł, z czego oskarżonym przekazał 4000 zł. To oraz pogorszenie stanu zdrowia świadka przemawiało za potrzebą wypowiedzenia się przez biegłych, co do tego czy świadek miał zachowaną zdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania, a

również w zakresie, o którym mowa w art. 192 § 2 kpk. Opinia biegłych lekarza i psychiatry nie pozostawia w tej mierze wątpliwości. Gdy chodzi o znamię czynu zabronionego przypisane oskarżonym, wypowiedzieli się w sposób stanowczy, że brak jest przekonujących dowodów w dokumentacji medycznej, by ze względu na stan psychiczny oraz neurologiczny R. S. nie miał zachowanej zdolności należytego pojmowania przedsiębranego działania. W tym zatem zakresie, w jakim na etapie postępowania odwoławczego uzupełniono postępowanie dowodowe oraz uzyskano opinię, w omówionym zakresie zarzut apelacji obrońcy oskarżonego D. S., podobnie, jak i pozostałych obrońców okazał się zasadny.

W odniesieniu jednak do czynów związanych z działaniem R. S. w zakresie kwestionującym ocenę dowodów oraz ustalenia faktyczne w jej oparciu poczynione, apelacje wywiedzione na korzyść oskarżonych są nieskuteczne. Wskazani biegli, w sposób korelujący z wcześniejszymi opiniami wnioskowali, że stopień rozwoju umysłowego nie pozwalał na precyzyjne odtworzenie wszystkich szczegółów idealnie, ale materiał zamieszczony w aktach sprawy dowodzi, iż jego wypowiedzi stanowiły ciąg logiczny, aczkolwiek ta logika nie cechowała się "wysokim stopniem doskonałości". Stąd zbieżny do biegłych psychologów opiniujących świadka wniosek, że brak jest w dokumentacji medycznej przekonujących dowodów, że świadek nie miał zachowanej zdolności postrzegania i odtwarzania swoich spostrzeżeń. Taki wniosek znajduje wsparcie

w dostrzeżonym przez biegłych sposobie relacjonowania zdarzeń z udziałem oskarżonych, począwszy od opowiedzenia o nich I. M., po przesłuchania. W sposób zachowujący chronologię przedstawiał zatem świadek pierwsze spotkanie z oskarżonymi, czy raczej najście na jego mieszkanie i żądanie wydania pieniędzy pod groźbą pobicia oraz przeszukiwanie mieszkania (brak zarzutu usiłowania rozboju). Doprowadzenie do zawarcia pierwszej z umów. Uprowadzenie go z miejsca zamieszkania (brak zarzutu pozbawienia wolności, chociaż bez wątplenia nie miał możliwości dysponowania swoją osobą, niezależnie od tego czy pomieszczenie, w którym później przebywał było zamknięte na zamek, czy jedynie nadzorowane). Groźbę pobicia w wypadku, gdyby chciał uciekać (brak zarzutu). Kolejne umowy. Wypuszczenie, aż po zdarzenia z 13 kwietnia (brak zarzutu naruszenia miru domowego). Podobną sekwencję zdarzeń przekazał świadek w kolejnych relacjach, w tym w trakcie eksperymentu procesowego, a te po części znajdują nawet potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonych, szczególnie P. S.. Sąd I instancji poddał zgromadzone dowody drobiazgowej wręcz ocenie, z którą należało się zgodzić i nie da się jej przeciwstawić jedynie twierdzenia o niewiarygodności R. S., zwłaszcza w świetle opinii biegłych oraz konsekwencji i korelacji z ujawnionymi obiektywnymi okolicznościami. Twierdzenia oskarżonych o długu, jaki miał u nich mieć świadek nie tylko nie są zgodne, bo nie potrafili D. S. z A. W. sensownie przekonać w jakich okolicznościach powstał dług, kto był wierzycielem,

a także nie przystają do wysokości pożyczek/kredytów pozyskanych na poczet spłaty. Co więcej w oderwaniu pozostaje potrzeba wizyty 13 kwietnia.

W zakresie zachowań związanych z S. B. (1) poprzednio B., po części apelujący, ale i skazany wydaje się nie dostrzegli, być może ze względu na brak uzasadnienia tego zarzutu w akcie oskarżenia, że już prokurator krytycznie ocenił zeznania tego świadka, ograniczając oskarżenie wyłącznie do ułatwienia prostytucji i czerpania z tego korzyści majątkowej. Zdyskwalifikowane zostały zatem wszystkie opowieści o porywaniu, przetrzymywaniu, pobiciu i zmuszaniu. Nie może natomiast budzić wątpliwości, że w okresie kiedy świadek pozostawała w kontakcie z oskarżonymi, a zatem gdy mieszkała przy ul (...) i później z oskarżonymi, uprawiała prostytucję, co prócz jej zeznań potwierdzają zeznania M. C. oraz dokumentacja fotograficzna pomieszczenia, do którego dostęp mieli oskarżeni. Także D.S. informowała oskarżonych czym para się świadek. Obrońca D. S. kwestionuje możliwość przypisania oskarżonemu odpowiedzialności w oparciu o ewentualne przypuszczenie, że świadek uprawia prostytucję. Z tym można się zgodzić, ale biorąc pod uwagę wcześniejszy tryb życia świadka, wprowadzenie jej do rodziny oskarżonego przez jego kuzynkę, która też poinformowała czym ta się zajmuje, uprawnionym jest nie tylko ustalenie, że oskarżeni te okoliczność znali, ale też, że udzielając jej miejsca do takiej profesji ułatwiają uprawianie prostytucji. W świetle zasad doświadczenia życiowego, oczywistym też jest, że w

stosunkowo długim okresie czasu świadek uzyskiwała dochody, a nie wyłącznie opierała się na wsparciu oskarżonych, skoro nawet mogła sobie pozwolić na posiadanie psa. To nie wyklucza wspierania jej odzieżą, czy pożywieniem. Przy czym w zakresie oceny dowodu z zeznań tego świadka zauważalna jest niekonsekwencja, tak prokuratora, jak i Sądu. Ustalając osiągniętą korzyść majątkową na kwotę 10.000 zł. organy te posiłkowały się wyliczeniami świadka zaprezentowanymi w toku zeznań, w których opisywała stawki klientów, co miało być narzucone przez oskarżonych, zachowania jakie wobec niej mieli podejmować, aby wymusić efektywną pracę, a przecież w tej mierze uwierzyć świadkowi nie można. Nie sposób też do wskazanej kwoty dojść wyolbrzymioną częstotliwością przyjmowania klientów. Dlatego uwzględniając wyjaśnienia obojga oskarżonych o uzyskaniu przez świadka 1000 zł i przekazaniu tej kwoty na poczet kosztów zamieszkania jeszcze na ul. (...) należało dojść do wniosku, że w sposób nie budzący wątpliwości tylko taka suma korzyści przekazanej przez świadka oskarżonym, możliwa jest do wykazania.

Wniosek

zmiana zaskarżonego wyroku w punkcie 4, 5, 6 i 7 poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>W postępowaniu odwoławczym toczącym się w sprawie, w której nie wniesiono środka odwoławczego na niekorzyść, nie narusza zakazu określonego w art. 434 § 1 k.p.k. zmiana zaskarżonego wyroku polegająca na przyjęciu w opisie czynu, że fakty uznane za udowodnione wypełniają inne, niż wskazane w tym wyroku, alternatywne znamiona przestępstwa tego samego typu (tak SN w orzeczeniu z 6.07.2006 r. V KK 499/05, OSNKW 2006/10/94, OSP 2007/7-8/90, Prok.i Pr.-wkl. 2007/2/7, Biul.SN 2006/10/22).</p> <p>Dlatego wobec ustalenia, że R. S. nie miał zachowaną zdolność należytego pojmowania przedsiębranego działania, przyjęcie trzeba było, że nie był on pokrzywdzonym oszustwami, ale współdziałającym w ich dokonaniu (odmienna mogłaby być ocena stanu jego poczytalności), a co za tym idzie wobec tego, że w typie czynu zabronionego z art. 286§1 kk przewidziane są alternatywne znamiona przestępstwa, koniecznym było zbadanie, czy w zakresie ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd (wobec zaskarżenia wyroku w tej części wyłącznie na korzyść oskarżonych) możliwym jest przypisanie oskarżonym wypełnienia znamion tej normy prawnej w związku z realizacją innego znamienia, a zatem wprowadzenia w błąd bądź wyzyskania błędu.</p> <p>Biorąc pod uwagę podobne konstrukcje opisów przypisanych</p>	

oskarżonym zachowań, a tym samym ustaleń przez sąd dokonanych, sąd odwoławczy poddał je analizie. Sąd I instancji ustalił, że oskarżeni w ustalonych datach i miejscach: działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wyzyskaniu niezdolności R. S. do należytego pojmowania przedsiębranego działania, doprowadzili do tego, że w/wym. zawarł umowę pożyczki gotówkowej ze wskazanym podmiotem na wskazaną kwotę, po czym nie uregulowali wynikających z tej transakcji rat, czym doprowadzili R. S. i wskazany podmiot do niekorzystnego rozporządzenia w kwocie owej pożyczki.

W ustaleniu tym zawarto zatem współdziałanie i to również z R. S., czyli inną osobą, ustalono też rozporządzenie i jego niekorzystność ze strony pożyczkodawcy, skoro raty pożyczek nie były spłacane, dodatkowo skoro z ustaleń wynika, że umowy zawierane były przez R. S., a nie miał być on beneficjentem, nie miał zatem dokonywać spłat, a nie po to też działali oskarżeni, aby ciężar finansowy przejmować, to z opisu wynika również wprowadzenie przedstawiciela pożyczkodawcy (osobę podejmującą czynności z udziałem nominalnego pożyczkobiorcy) w błąd co do osoby beneficjenta wsparcia finansowego, jak i zamiaru spłaty tegoż zgodnie z treścią umowy. Równocześnie takie ustalenia pozostają w granicach oskarżenia, które zakreślone są przez osadzone w miejscu i czasie zdarzenie historyczne z udziałem określonych osób.

Dlatego nie mógł zostać uwzględniony wniosek o

uniewinnienie oskarżonego, skoro pozostając w granicach zarzutu apelacji oraz w granicach oskarżenia oskarżonemu nadal można przypisać wypełnienie znamion czynu zabronionego, co do którego ustalono jego popełnienie w zaskarżonym wyroku, a zmiana opisu czynu jedynie porządkuje znamiona już ustalone i eliminuje to, które nie zostało zrealizowane, a zatem niezdolność R. S. do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

W zakresie zaś czynu z art. 204§2 kk w ramach zarzutu apelacji konieczne było jedynie ustalenie, wysokości korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonych z przestępstwa na kwotę nie mniejszą niż 1.000 zł.

W sprawie nie zaistniały przesłanki z art. 439 kpk, ani z art. 437§2 zd. 2 kpk dlatego brak podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku.

3.2.

obrońca z wyboru oskarżonej P. S. zarzucił:

- obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to naruszenie art. 7 kpk poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodu z wyjaśnień oskarżonej P. S. oraz zeznań pokrzywdzonej S. B. (2), a także nie wzięcie pod uwagę w sposób kompleksowy zeznań pozostałych świadków wskazujących na całkowity brak wiarygodności pokrzywdzonej - w zakresie obejmującym czyn z art. 204 §2 kk t.j., przez bezzasadne przyjęcie, że oskarżona swoim działaniem stworzyła pokrzywdzonej możliwość świadczenia usług seksualnych i jednocześnie czerpała z tego korzyść majątkową,

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

- obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to naruszenie art. 7 kpk poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodu z wyjaśnień oskarżonej P. S. i zeznań świadka R. S., przez bezzasadne przyjęcie, iż dokonała ona wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przestępstwa oszustwa względem R. S., (...) S.A., (...) i (...) S.A.;

- obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, t.j. art. 5 § 2 kpk, poprzez nie wzięcie pod uwagę wszystkich płynących z materiału dowodowego niedających się usunąć wątpliwości dotyczących sprawstwa i winy oskarżonej i nie rozstrzygnięcie tych wątpliwości na jej korzyść

- błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał na nie wpływ polegający na błędnym, dowolnym przyjęciu, że oskarżona jest winna popełnieniu przestępstwa z art. 204 § 2 kk oraz 286 § 1 kk t.j., działając w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, t.j. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą ułatwiła S. B. (1) uprawianie prostytucji z którego to procederu czerpała korzyści majątkowe w łącznej kwocie nie mniejszej niż 10.000 zł oraz że, doprowadziła wraz z innymi osobami po uprzednim wyzyskaniu niezdolności R. S. do należytego pojmowania przedsiębranego działania do zawarcia przez niego umów pożyczek gotówkowych po czym nie zostały one spłacone, gdy fakty powyższe zostało ustalone głównie na podstawie zeznań S. B. (2) i R. S., a i w ty zakresie, jak to uczynił Sąd w

	pozostałym, nie można uznać tychże zeznań za wiarygodne	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W części zbieżnych zarzutów i twierdzeń apelacji obrońcy D. S., powyżej przedstawione rozważania aktualne są również w odniesieniu do apelacji wywiedzionej na korzyść P. S..</p> <p>Dodatkowo lakoniczność uzasadnienia apelacji, gdzie zrachowaniom związanym z R. S. obrońca poświęcił jedno zdanie, nakazuje zarzuty apelacji w tej części uznać za gołosłowne. Wobec szeroko przedstawionej przez sąd I instancji oceny dowodów, analizy informacji z nich wynikających oraz braku możliwości ustalenia w tym zakresie braku logiki, sprzeczności z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, zarzuty środka odwoławczego są zasadne o tyle, o ile w wyniku zarzutów apelacji obrońcy D. S. konieczna była zmiana zaskarżonego wyroku. Można nawet zauważyć, że w wypadku P. S., w razie braku apelacji pozostałych oskarżonych koniecznym byłoby działanie przez sąd odwoławczy z urzędu zgodnie z art. 440 kpk.</p>		
Wniosek		
zmiana zaskarżonego orzeczenia i uznanie oskarżonej P. S. za niewinnej popełnienia zarzuconych jej czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sąd Pierwszej Instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Apelujący nie przedstawił żadnych argumentów pozwalających podważyć ustalenia Sądu I instancji, gdy chodzi o wypełnienie co do zasady znamion art. 204§2 kk oraz art. 286§1 kk przez oskarżoną. W zakresie szerszym aktualne są rozważania wskazane przy omówieniu wniosków apelacji obrońcy D. S..</p> <p>W sprawie nie zaistniały przesłanki z art. 439 kpk, ani z art. 437§2 zd. 2 kpk dlatego brak podstaw do uchylecia zaskarżonego wyroku.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>obrońca oskarżonego A. W. zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na przyjęciu że oskarżony dopuścił się przypisanych mu czynów w sytuacji, gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na pewne poczynienie takich ustaleń</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Biegli opiniujący w postępowaniu odwoławczym w sposób korelujący z wcześniejszymi opiniami stwierdzili, że stopień rozwoju umysłowego R. S. nie pozwalał na precyzyjne odtworzenie wszystkich szczegółów idealnie, ale materiał zamieszczony w aktach sprawy dowodzi, iż jego wypowiedzi stanowiły ciąg logiczny, aczkolwiek ta logika nie cechowała się "wysokim stopniem doskonałości". Stąd zbieżny do biegłych psychologów</p>		

<p>opiniujących świadka wniosek, że brak jest w dokumentacji medycznej przekonujących dowodów, że świadek nie miał zachowanej zdolności postrzegania i odtwarzania swoich spostrzeżeń. To, uprzednie opinie psychologiczne oraz ocena zeznań świadka, który w kwestiach zasadniczych zachował konsekwencję w przekazywanych nie tylko w toku postępowania, informacjach, nie pozwala podważyć trafności ocen i ustaleń Sądu I instancji, apelująca również takich okoliczności, prócz ogólnikowych twierdzeń nie wykazała.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku w punktach 9, 10 i 11 poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia opisanych tam czynów, a w konsekwencji o uchylenie punktów 13, 14, 15 i 16</p> <p>ewentualnie uchylenie wyroku zaskarżanej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Ustalenie wypełnienia przez oskarżonego A. W. znamion przestępstw mu przypisanych w alternatywnych znamionach do opisanych w zaskarżonym wyroku sprzeciwia się możliwości uniewinnienia oskarżonego. Aktualne są wyżej wskazane wywody.</p> <p>W sprawie nie zaistniały przesłanki z art. 439 kpk, ani z art. 437§2</p>		

zd. 2 kpk dlatego brak podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku.		
3.4.	Prokurator zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 45 § 1 kk polegającą na braku obligatoryjnego rozstrzygnięcia w przedmiocie orzeczenia przepadku korzyści majątkowej jaką uzyskali w kwocie nie mniejszej niż 10 000 PLN oskarżeni P. B. i D. S. w związku z popełnieniem przestępstwa określonego w art. 204 § 2 kk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Prokurator trafnie podniósł, że orzeczenie oparte o art. 45§1 kk ma charakter obligatoryjny w wypadku ustalenia uzyskania przez oskarżonego z popełnionego przestępstwa korzyści majątkowej, niepodlegającej przepadkowi przedmiotów wymienionych w art. 44 § 1 lub 6 kk, jeżeli korzyść lub jej równowartość nie podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi.		
Wniosek		
orzeczenie na podstawie art. 45 § 1 kk w stosunku do oskarżonych P. B. oraz D. S. przepadku korzyści majątkowej w kwocie 10.000 PLN uzyskanej popełnienia przestępstwa określonego w art. 204 § 2 kk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

<p>Co do zasady wnioski jest trafny, niemniej w wyniku kontroli odwoławczej zaskarżonego orzeczenia w zakresie zarzutów apelacji wniesionych na korzyść oskarżonych ustalono, że oskarżeni osiągnęli korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 1000 zł i dlatego jedynie taka wartość korzyści mogła zostać orzeczona w ramach rozstrzygnięcia z art. 45§1 kk, dodatkowo w częściach równych od każdego z oskarżonych czyli po 500 zł.</p>		
<p>3.5.</p>	<p>Prokurator zarzucił rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonej P. B., która nie spełnia wymogów prewencji ogólnej i szczególnej oraz nie uwzględnia wysokiej społecznej szkodliwości czynów, których popełnienie zarzucono oskarżonej.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd I instancji szacując karygodność zachowania oskarżonej, stopień społecznej szkodliwości zachowań, stopień winy oraz względy prewencyjne miał w polu widzenia wszystkie podniesione przez apelującego okoliczności, podobnie karalność oskarżonej, która jest następca do zachowań objętych zarzutami. Podzielić przy tym wypada stanowisko, że zastosowana sankcja o charakterze wolnościowym, choć nie pozbawionym surowości i dolegliwości, jest optymalną reakcją na zachowanie oskarżonej, a wykonywana na cele społeczne praca wzbudzi w niej przekonanie,</p>		

<p>że negatywne skutki popełniania przestępstw przekraczają płynące z tego korzyści. Co więcej taka właśnie kara, a zatem obowiązek własnoręcznego zadośćuczynienia społeczeństwu za popełnione przestępstwa osiągnie cel w zakresie społecznego oddziaływania.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - orzeczenie na podstawie art. 45 § 1 kk w stosunku do oskarżonych P. B. oraz D. S. przypadku korzyści majątkowej w kwocie 10 000 PLN uzyskanej popełnienia przestępstwa określonego w art. 204 § 2 kk - orzeczenie wobec oskarżonej P. B. kary: <p>za czyn określony w pkt I wstępnej części wyroku, przy przyjęciu, że wyczerpuje on znamiona przestępstwa określonego w art. 204 § 2 kk - 2 miesiące pozbawienia wolności i 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym</p> <p>m czyny określone w pkt II, III, IV części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, że zostały one popełnione w warunkach określonych w art. 91 § 1 kk- 3 miesiące pozbawienia wolności i 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym</p> <p>8 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym oraz kary łącznej za w/w przestępstwa w wymiarze: 3 miesiące pozbawienia wolności i 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Orzeczone przez sąd I instancji kary nie rażą łagodnością, ani w zakresie doboru rodzaju kar, ani ich wymiaru.	

1OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Uznanie winy oskarżonych w zakresie czynów o wskazanych w wyroku kwalifikacjach prawnych oraz wymierzone im kary i dalsze rozstrzygnięcia.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

<p>Zgromadzony materiał dowody poddany ocenie, której wbrew zarzutom apelacji obrońców oskarżonych nie można przypisać dowolności, sprzeczności z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, potwierdził wypełnienie przez oskarżonych znamion przestępstw, z uwzględnieniem okoliczności ujawnionych i ustalonych w wyniku podniesionych zarzutów apelacji w toku postępowania odwoławczego.</p>	
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.0.15.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>a) w punkcie 1 w zakresie czynu zarzucanego P. S. zd. B. w punkcie I oraz w punkcie 7 w zakresie czynu zarzucanego D. S. w punkcie VI ustalenie, że z popełnionego przestępstwa oskarżeni osiągnęli korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 1.000 zł,</p> <p>b) w punkcie 2 w zakresie czynów zarzucanych P. S. zd. B. w punktach II, III i IV, w punkcie 4 w zakresie czynów zarzucanych D. S. w punktach I, II i III oraz w punkcie 9 A. W. w zakresie czynów zarzucanych w punktach I, II i III ustalenie, że</p> <p>- w dniu 18 marca 2015 roku w Ś. działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu przedstawiciela (...) S.A. w błąd co do osoby beneficjenta i zamiaru spłaty pożyczki doprowadzili (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pożyczki gotówkowej w kwocie 2000 zł,</p> <p>w warunkach powrotu do przestępstwa w wypadku D. S. i A. W., czym P. S. wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk, zaś D. S. i A. W. wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk</p> <p>- w dniu 19 marca 2015 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu przedstawiciela (...) w błąd co do osoby beneficjenta i zamiaru spłaty pożyczki doprowadzili (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pożyczki gotówkowej w kwocie 1000 zł,</p> <p>w warunkach powrotu do przestępstwa w wypadku D. S. i A. W., czym P. S. wyczerpała znamiona przestępstwa</p>	

z art. 286 § 1 kk, zaś D. S. i A. W. wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

- w dniu 23 marca 2015 roku w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu przedstawiciela (...) S.A. w błąd co do osoby beneficjenta i zamiaru spłaty pożyczki doprowadzili (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pożyczki gotówkowej w kwocie 6100 zł,

w warunkach powrotu do przestępstwa w wypadku D. S. i A. W., czym P. S. wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk, zaś D. S. i A. W. wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

c) uchylenie rozstrzygnięcia z punktów 14, 15 i 16,

d) na podstawie art. 45 § 1 kk orzeczenie wobec oskarżonych P. S. zd. B. i D. S. na rzecz Skarbu Państwa przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa z art. 204 § 2 kk po 500 zł od każdego z oskarżonych

Zwięźle o powodach zmiany

Jak wykazano w części odnoszącej się do zarzutów apelacji, w szczególności w omówieniu apelacji wywiedzionej na korzyść D. S., koniecznym było ustalenie, że z przestępstwa z art. 204§2 kk P. S. i D. S. osiągnęli korzyść majątkową w kwocie co najmniej 1000 zł, zatem przypadkowi zgodnie z art. 45§1 kk podlegała kwota 1000 zł dzielona w częściach równych od obojga oskarżonych.

W zakresie zachowań związanych z R. S., a wspólnych dla trojga oskarżonych ustalenia poczynione przez sąd I instancji z uwzględnieniem uzyskanej w toku postępowania odwoławczego opinii biegłych nakazywały przypisanie oskarżonym alternatywnych znamion przestępstw z art. 286§1 kk, a to wprowadzenie w błąd. To oraz ustalenie, że R. S. nie był pokrzywdzonym lecz jednym ze współdziałających w popełnianiu przestępstw skutkować musiało uchyleniem orzeczeń na jego rzecz opartych o art. 46§1 kk.

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3		
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3, 4 i 5	<p>Zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. G. i adw. M. J. (2) kwot po 826,50 zł obejmujących kwoty po 154,56 zł podatku od towarów i usług, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonych D. S. i A. W. z urzędu w postępowaniu odwoławczym, zgodnie z art. 29 ust 1 ustawy Prawo o adwokaturze.</p> <p>Zgodnie z art. 633 kpk w sytuacji, gdy apelacje wniesione na korzyść oskarżonych nie zostały uwzględnione, a dokonano zmiany na niekorzyść w wyniku apelacji oskarżyciela publicznego na zasadach ogólnych koszty postępowania odwoławczego ponoszą oskarżeni, przy czym na zasadach słuszności należało obciążyć wydatkami postępowania P. S. i D. S. w części związanej z udziałem tych oskarżonych, a zatem po 1/3 wydatku z tytułu ryczałtu za doręczenie wezwań, po 1/3 z tytułu uzyskania dokumentacji medycznej i opinii dotyczącej R. S., dodatkowo D. S. z tytułu udzielonej mu w postępowaniu odwoławczym obrony z urzędu oraz kosztu doprowadzenia; nadto oskarżonych tych należało obciążyć opłatami od wymierzonych kar za II instancję.</p> <p>Oskarżeni są osobami w wieku i stanie zdrowia umożliwiającym zarobkowanie, brak wskazań, aby kosztów tych ponieść nie mogli, a zwolnieniu ich sprzeciwiają się względy słuszności.</p> <p>Zgodnie z art. 624§1 kpk zwolniono natomiast oskarżonego A. W. od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa, albowiem oskarżony odbywa karę pozbawienia wolności, co wraz z karą orzeczoną w niniejszej sprawie rodzi perspektywę wieloletniej izolacji więziennej tego oskarżonego, a tym samym wniosek, iż nie będzie on w stanie ponieść kosztów procesu związanych z postępowaniem w części jego dotyczącej.</p>

1PODPIS

**0.11.3.
zaskarżenia**

Granice

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego D. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie D. S. za ciąg trzech przestępstw z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz za przestępstwo z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 kk, art. 275 § 1 kk, art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, a także za przestępstwo z art. 204 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z wszelkimi konsekwencjami		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa		

	materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonej P. S. zd. B.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie P. S. zd. B. za przestępstwo z art. 204 § 2 kk oraz ciąg trzech przestępstw z art. 286 § 1 kk, z wszelkimi konsekwencjami		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia	
------------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	3	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego A. W.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie A. W. za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za przestępstwo z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz za przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 kk, art. 275 § 1 kk, art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk (punkty 9, 10 ,11, 13, 14, 15 i 16) z wszelkimi konsekwencjami	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie	

	kwalfikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	4		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wobec P. B.: - brak obligatoryjnego orzeczenia z art. 45§1 kk, - kara orzeczona za ciąg przestępstw z art. 286§1 kk		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	5		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wobec D. S. brak obligatoryjnego orzeczenia z art. 45§1 kk		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana